

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“. Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zaradi jutrnjega praznika izide prihodnji list v soboto.

V Ljubljani 5. januarja.

—r.— Denes govoriti hočemo nekoliko o francoskih zadevah, ker smo v istini že utrujeni od večnega boja, katerega sedaj bijemo z gospodom Waserjem, nezmotljivim načelnikom graške nadsodnije. Leon Gambetta uže nekaj časa sedi na krmilu francoske vlade ter gospoduje s krepko svojo roko nad strankami in njenimi strastmi. A minister Leon Gambetta je v nekaterih ozirih jako podoben krotkemu našemu ministru, gospodu dr. Pražaku! Leon Gambetta je isto tako malo priljubljen pri gospodih francoskih sodnikih, nadsodnikih in kasacijskih svetnikih, kakor naš Pražak ne pri gospodu Waserji v Gradci, ali pri vitezu Schmerlingu na Dunaji.

Francoski sodni dvori so od spodaj do zgoraj natlačeni s fanatičnimi legitimisti, bonapartisti, orleanisti in Bog zna še s kakimi strankarji! In ti politični sodci nastavljajo, kjer le morejo, gospodu Leonu Gambetti svoje koleno, da se gospod minister spodtakne vanj, in da ga če uže ne razkačijo, pa vsaj malo razsrdijo. Ker končno se tudi tak minister, kot je Leon Gambetta, naveliča, če ga gospodje nadsodnijski načelniki ali prezidentje kasacijskih dvorov vedno in vedno zbadajo s šivankami!

Sodne razmere po Francoskem so uže tako žalostne, da listi javno pišejo, da je ta ali oni sodni dvor izdal to ali ono razsodbo samo zategadelj, ker so gospodje sodniki imeli zavest, da bodo ž njo razgrel živce gospodu ministerskemu načelniku. Ti legitimisti, orleanisti in bonapartisti zanesli so politični boj v sodnijske dvorane in sedaj sodijo pravico po politič-

nih, a ne po zakonitih načelih! Kdor je lopov, a če v političnem svojem mišljenju gori za Napoleonide, Orleaniste in druge prognane dinastije, ta je mehko spravljen v rokah francoskih sodnikov! To so gotovo tužne razmere, ali ker velja v Francoskej ravno isti princip, kakor pri nas v Avstriji, da se sodniki odstavljati ne smejo, tako se nered in javno pohujšanje iz sodnih francoskih palač odpraviti ne da. Ali mej narodom tli, in uže se je pričela javna diskusija o principu, da se sodniki odstavljati ne smejo, in jeden najbistrejših francoskih poslancev spisal je duhovito knjižico, v katerej logično in matematično dokazuje, da omenjeni princip nij niti koristen, niti moralichen, da tem več prouzročuje nemoralnost in razuzdanost mej sodniki ter da podira vero in zaupanje v moč justice. Ta logičen in matematičen dokaz pa velja se ve samo za Francosko! Pri tem pa ima francoski narod vsaj to tolažbo, da ga vlada mož tako jeklenega značaja in tako ostre energije, kakor je Leon Gambetta. Prav iz srca želimo, da bi železni ta minister francoskim sodnikom po svojej navadi kmalu ubil v fakijske možgane, da sodniki francoski nijso zategadelj v francoskej državi, da bi vlado spodkopavali ter v zakon politiko mešali! Toliko o francoskih zadevah!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 5. januarja.

„Czas“ prinesel je dolg članek, v katerem razmotriva stanje ministerstva **Taaffejevega**. Ta list trdi, da ministerstvo zdaj bolj trdno stoji kakor kdaj, da popolnem nerazdeljeno zaupanje vladarjevo uživa. Grof Taaffe pa ima zaveznika tudi v grofu

Kalnokyji. Taaffe torej trdno stoji, in ta list končuje: „Levica ga gotovo ne privede do propada. Prej bi bila desnica škodljiva kabinetu, če bi ne rabila zmernosti. A tudi o tem smemo biti potolaženi, ker desnica pozna položaj in se mu bode ako-modirala.“

Tržaški poslanec Teuschl odložil je svoj mandat, prej Rabl, zdaj je še Wittman na vrsti. Vpraša se, koliko je v tem za nas dobička, da ti gospodje odlagajo mandate? Če bode nove volitve, voljeni bodo skoro gotovo drugi zdanjej vladi bolj prijazni možje, a to ne hasni še dosta. Depretis še vedno namestnikuje in vedno še podpira, navdihuje vse elemente ki uničujejo najtrdnjše stebre avstrijske dinastije. In „Tribune“ pravi: „Kako dolgo se bode v Istri še grešilo pusti državnim interesom? Kdaj bode zastopnik te za Avstrijo pogubne politike se storil neškodljivega?“ Jednake pravice za vse! je Taaffejev program, a organ Taaffejevega uradnika Depretisa „Triester Ztg.“ javlja, da je Slovence v Istri zatirati patrijotično. Ali plešemo na vulkanu?

Vprašanje o ustanovitvi **češkega vseučilišča** se bode težko za Čehé ugodno rešilo. Posvetujoči se pododbor naučne komisije gospodske zbornice hoče mnogo spremeniti na zakonu o ustanovi tega vseučilišča in ga tako predložiti zbornici poslancev. „Politik“ pa pravi na to, da ga v tej obliki ne bode mogla sprejeti zbornica poslancev. To je čudna jednakopravnost!

Žalostna od nekdanj je bila usoda slovanskih narodov, žalostna je še zdaj. Mi borimo se uže delj časa za enakopravnost, politično svobodo, a huje se godi še našim bratom v **Bosni in Hercegovini**. Mestu da bi vplivni veljaki, ki se pošiljajo tja doli, da uvedejo reforme in pomagajo ljudstvu do blagostanja, res kaj storili v to smer, postavili so si nalogo, da narod pomagarijo in po-nemčijo. S tem se je ljudstva ljubezen odvrnila in težko bi dobil Bošnjake, ki bi se veselili avstrijske vlade. „Pozor“ pa piše:

I sada opet vieča i razpravlja se u Beču o reformah. A tko vodi glavnu rječ? Kraus, Lapenna, Szlavy i drugi ovim slični. Lapenna proživiv neko

LISTEK.

NOV.

(Spisal I. Turgenjev, preložil M. Málóvrh.)

Prva knjiga.

(Dalje).

II.

Videvši v sobi zbrane goste, se je pri vratih malo ustavil ter se ozrl, potem pak knjige in kapo odložil ter se molé na posteljo vsedel. Nezadovoljnost in srditost brala se je raz prijetnega belega njegovega obraza, ki je iz mej temno-rudečih las še ljubezniveje izgleal.

Mažurina, ki se je pri njegovem vstopu nekoliko v stran obrnila, si je začela ustna gristi; Ostrodumov mrmljal je precej glasno: „hvala Bogu!“

Paklin stopil je prvi k Neždanovu.

„Kaj ti je, Ti Hamlet Rusije? Ali te je kdo razžalil? Ali ti je kar tako, brez pravega povoda težko srce?“

„Ti Mefistofeles Rusije, bodi tako ljubezniv in pusti me v miru“, odgovoril je Neždanov z nezadovoljnim glasom. „Zdaj nijsem voljan, tvoje neslane šale poslušati.“ —

Paklin odgovoril je takoj:

„Način, katerim si se izrazil, nij čisto korekten in kar je neslano, ne more šaljivo biti, a kar je šaljivo, nij neslano.“

„Dobro, dobro . . . samo po sebi je umevno, da si ti pametnejši.“

„Ti pa tako razburjen“, zavrnil je Paklin ter svoje besede posebno naglasil, „da bi človek skoro mislil, da se je nekaj hudega dogodilo.“

„Ah, kaj naj bi se dogodilo? — Osobitega nič; samo to, da se v tem pustem Petrogradu ne sme na ulico stopiti, ako se neče bedastoč in v nebo kričečih krivic videti. Človeku je skoro nemogoče tu ostati.“

„Zategadelj si menda tudi v novinah naznanil, da službo iščeš, ter da si pripravljen s kom potovati?“ mrmljal je Ostrodumov.

„Da, zavoljo tega in z največjim veseljem! Vprašanje je pa to: je-li se najde tak bedak, ki bi me v službo vzprejel.“

„Najprej ima vsak tukaj svojo dolžnost izvršiti“, dodala je Mažurina ter dalje v stran gledala.

„Kaj hočete s tem reči? vprašal je Neždanov ter se brzo k njej obrnil.

„To vam bode Ostrodumov povedal“, dela je Mažurina.

„Neždanov obrnil se je do onega. Ostrodumov je pa samo zakašljaj, ter nekaj zamrmral, kar je bilo slšno nekakemu: „čakaj, ako hočeš!“

„Šale je dosti“, umešal se je Paklin v razgovor. „Ali ti je kaj neprijetnega na uho prišlo?“

Neždanov skočil je hitro s postelje.

„Ne vem, kaj bi se še dogoditi moglo, da bi neugodnejše bilo“, kričal je z ostrim, donečim glasom „Ali ne umira pol Rusije gladi, ali ne triumfirajo „Moskovske novine“, ali nijso nam zopet v šole klasicizem uvel, ali nijso dijaška društva prepovedali? Povsod se plazijo biriči; denunciacije, laži in prevare so na dnevnem redu — nikjer nij kraja, kjer bi bilo miru — a temu tu je to še vse premalo! On še vedno misli, da se šalim“

„Basanov je zaprt!“ dodal je bolj po tihem: „ravno sem to v knjižnici izvedel.“

Ostrodumov in Mažurina vzdignila sta oba na jedenkrat glave.

„Dragi mi prijatelj, Aleksej Dimitrijevič“, povzel je Paklin, „ti si preveč razburjen . . . jaz vse to umejem; toda, ali ne včš, v kakšnej dobi živimo in v katerej deželi. Saj se mora še oni, ki mu je uto-niti, obrniti po slami, katere se hoče držati. Je-li morda naša doba takšna, da bi mogli misliti na uživanje življenja? Prijatelj moj, hudiču treba ostro

vrieme u Egiptu i vidiv nekoliko puta tamošnjega felaha, organizirati će sudstvo, a g. Kraus, koji se proveo Bosnom, upravu. Drugdje se išću godine, da se pomno prouči narod, njegov karakter, njegovi pravni, vjerski i ekonomički nazori i odnošaji, a ovdje je dosta pogledati malko na birokratičke naočale, pa znadeš sve. Zar je čudo, da se narod onaj odvarca od kulture, koju mu nose takovi ljudi. I najjednostavniji razum svjetovao bi, da se u takovo vieće prizovu drugi muževi. Inače izjalovit će se i ovaj pokus, kao što su se i drugi, pa vi pripojili Hercegovinu Dalmaciji ili ne, neće biti bolje, ma da nesmeta g. Szlavya, što se i ovakova promjena protivi travajskoj konvenciji od god. 1879.

Mi vrlo žalimo, da su bosanski poslovi pošli ovakim putem, žalimo da se experimentira sa narodom, koji je zaslužio, da se s njim bolje postupi, koji je očekivao pomoć od ove monarkije. On nije htio biti „Ahilovom petom“; nerazumna politika silom hoće da bude takovim.

Vnanje države.

Francoskih listov pogled v prošle dneve l. 1881. nij taj vesel. Če bi hoteli iz njih poučiti se o zdanjej poziciji Gambettinega ministerstva, de-jati bi morali, da to ministerstvo, od katerega se je toliko pričakovalo, nij zadovoljilo niti prijateljev niti nasprotnikov. Ti glasovi pa so po našem mnenju le za to tako neprijazni, ker se je pričakovalo, da bode novo ministerstvo kar na jedenkrat izvelo vse reforme; tega pa zaradi mnogih zaprek storiti nij moglo.

V **Irski** nij še miru. Liga gospij večkrat zboruje in pri teh zborovanjih govori se jako sovražno proti vladi. Pred nekaj dnevi zaprli so več udeleženk zborovanj. Osebito se odlikuje v hujskanji zoper vladu gospica Ana Parnell.

Dopisi.

Iz Spodnje Šiške. [Izviren dopis.] V dan sv. Štefana imela je čitalnica v Šiški redni občni zbor, kojega se je nenavadno obilo družnikov udeležilo.

Po primernem nagovoru sledilo je tajnikovo, blagajnikovo in knjižničarja poročilo.

Navzočni so poročila, ki društveno stanje na vse strani povoljno razkazujejo, brez ugovora na znanje vzeli. K točki tajnikovega poročila, o velikej izgubi Jos. Jurčiča in dr. Janeza Bleiweisza viteza Trsteniškega, vstali so po predlogu g. Drenika vsi s klicem: Slava, slava, slava! spominu.

V novi odbor voljeni bili so po nasvetu gospoda Antona Kneza jednoglasno za predsednika g. Fr. Drenika, za blagajnika Fr. Bugarja, potem odborniki: gg. Fr. Štrukelj, Fr. Bizjan, Anton Knez, Fr. Adamič, Jakob Jesih, Ivan Justin.

Odbor se je takoj konstituiral ter volil za podpredsednika g. Frana Štrukeljna, za tajnika g. A. Kneza, za knjižničarja g. Fr. Bizjana.

K zadnej točki programa govoril je g. Fr. Drenik o Val. Vodnikovem spomeniku. Poudarjal je,

kako živo je želel nepozabljivi „oče Slovencev“, da se vender uže prične zopet na to delati, da se izvrši, kar so rodoljubi za dostojno spoznali uže l. 1857. takrat sprožili, za kar so delali. —

Da je dolžnost naroda, da postavi obljubljeni spomenik slavnemu možu, katerega nad 20 let uže praznuje in slavi. Občni zbor je popolnem pritrdil predlogu, da se odbor čitalnice obrača do nekdanjega odbora za Vodnikov spomenik s prošnjo, da se novi odbor v ta namen sestavi, kateri ima nalogo delati, da se nabere še potrebni denar in oskrbi prostor in spomenik.

Končno je občni zbor v priznanje požrtvovalnej delavnosti g. Antona Kneza, njemu na čast ostal in klical: živio!

Topla zahvala izrekla se je tudi drugim funkcionarjem v odboru in delujočim članom; posebno g. Bugarju kot blagajniku, g. Justinu kot pevovodji in g. Pelanu, kot voditelju dramatičnih predstav.

Po zborovanji zbralo se je društvo pri „kamenitej mizi“ v Gornjej Šiški v rojstnej hiši Valentina Vodnika, k zabavi, katerej bil je spretni reditelj g. Petrič E.

O tej priliki izročili so tudi gospice pevke in gospodje pevci svojemu priljubljenemu pevovodji g. Iv. Justinu malo darilo za god v znamenje hvalnosti in spoštovanja.

Od mnogih lepih in navdušenih govorov omenjati hočemo le iskreno napitnico na uspeh in napredek čitalnice šišenske in zdravico na pevce in pekinje — na pesen domačo.

Izpod Moskve. [Izv. dopis.] (Konec). Da, ti buntarji in privrženci „srčne diktature“ so vam res čudni ljudje. Ti in drugi vidijo za, zdaj svojo glavno oporo v raznih temnih sluhih, osnovanih na efektu, tendenciji in obrekovanji. Denes ministra finance dolžijo podkupa, jutri grof Loris Melikov zavzame visoko mesto i. t. d. Še nij tako davno, ko so vso sedajno vladno zistemo z grofom Ignatjevim utopili v žlici vode, ali prav za prav v potocih svojega žolca. „Nov. Vr.“ je po tem povodu silno zagrmelo proti tem besedljivcem in ribičem v motnej vodi. Umni del občinstva se ve da tem sluhim ne pridava nikacega značenja, njihni smoter mu je dobro znan; pa slabi in zbegani ljudje, in taci je žalibog že mnogo, časih res ne vedo, kam bi se deli.

V družih ozirih pa je mej nihilisti in liberalnimi birokrati gromadna raznica: na jednej strani vidimo potencirano prebrisanost in predrznost, na drugej potencirano topost in bojazljivost. Da bi me nikdo ne obdolžil goloslovja, privedem vam samo dva primera, iz kojih lahko razvidite i to i drugo.

Od 1. marca je preteklo uže nekaj časa, in razne preiskave spravile so na svetlo marsikaj za-

nimljivega, kar je bilo v začetku pokrito plaščem globoke teme. Tako na prim. je zdaj jasno, da so po Nábřežni katerinskega kanala carja čakali trije razbojniki — nihilisti. Ko je car padel zadet od bombe drugzega, priskočil je tretji, preoblečen v častnika pridvorne straže, k umirajočemu Gosudarju in privzdignivši ga na sedališče, odšel je prepokojno svojo pot dalje, nesé pod pazduho smrtonosno mino. Jemiljanova so pozneje ujeli, pa na sodbi je vse to pripovedoval sam in glede na pričujoče policijske višje in male urade sklenil je svojo povest ironično; „Da, mi smo bili tam, vas pa nij bilo pri njem“ —

Pred tednom končal se je v Petrogradu velik proces. Sodili so se starši arhitekt mestni, general Mrovinskij, načelnik tajne policije, g. Firsov in policijski častnik g. Tegljev — vsi povodom sirnice Kobozova na Malih sadovnih ulicah, iz koje so nihilisti 1. marcija provedli podkop, da bi vrgli v zrak carja. Preiskava je pokazala sledeče; Firsov je zvedel od svojih agentov, da se namerava nekaj nenavadnega, pa odgovarjal se je vedno liberalno: „ah, eto pust-jakí!“¹⁾ Tegljev nij samo znal, ampak celo videl, da ta nij bila navadna sirnica; pa da bi policije ne kompromitiral, nič nij hotel storiti na svoj riziko. Torej naprosil je svojega načelnika, da sta poslala „v sirnico“ mestnega stavbarja pod predlogom ogledati stanovanje, je li zdravo ali ne. Mrovinskij vhodi v prodajalnico, ljudje so prebledneli kot sneg, pred nosom mu je cel kup prsti, prikrite z deskami; pa da bi ne prestopil zapovedi liberalizma, mož vsega tega ne vidi, pač po zidu išče mokric, in ker jih nij našel, potolaživši „prodajalce sira“, da je stanovanje zdravo in v redu, zapustil je preliberalno sirnico! — Razprava vršila so je pri zaprtih dverih pred porotno sodnijo. Znameniti prokuror g. Muravjév govoril je s tremi prestanki od 9. ure popoldne do jedne čez polunoči. Nij mi treba pribavljati, da so porotniki vse tri obstodili: izgubili so vse pravice in razmišljavali bodo v ArhangelSKU tri leta bezodločno, kaj se pravi svojo dolžnost izvrševati „liberalno“ — Pošteni ljudje pa tukaj govore, da to nijso prve in poslednje žrtve bivše proklete „srčne diktature“ —

—f—

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

29. decembra 1881.

Na dnevnem redu so proračuni raznih mestnih zakladov za l. 1882. O njih poročá v imenu finančne sekcije dr. Suppan. Mestni ubožni zaklad ima dohodkov 15.855 gl., stroškov pa 23.330 gl. 50 kr., tedaj primanjkuje 7475 gl. 50 kr., kateri se naj pokrijo iz mestne blagajnice. O tej priliki poročevalec dr. Suppan mestni magistrat ostro graja, da

¹⁾ Ineptiae — malenkosti.

na oči pogledati, ne pak jeziti se ko dete . . .“ — „Ah, prosim te, nehaj“, segel mu je Neždanov žalostno v besedo; raz obraza čitala se mu je velika notranja bol. „Ti, dakako, si energičen človek, ki se nikogar in ničesar ne boji!“

„Kaj? Jaz se nikogar ne bojim?“ hotel je Paklin odgovoriti.

„Kdo je neki Basanova ovadil?“ . . . nadaljeval je Neždanov, „jaz tega ne razumem!“

„Kdo drugi, nego kakšen dober prijatelj? To znajo izvrstno ti dobri prijatelji. Oni imajo vedno pazljiva ušesa. Tako sem na priliko tudi jaz imel necega prijatelja. Zdelo se mi je iz začetka, da je izvrsten mož, blaga duša, ki mu je bilo mnogo stalo, da ne pridem na slab glas. Še zdaj mi je živo pred očmi, kako je časih k meni prišel: „Čujte, kakšne bedarije o vas govore: pripoveduje se, da ste svojega strijca umorili; — da vas je nekdo v njemu znano obitelj upeljal, vas tamkaj gospé predstavil, a da ste jej vi hrbet pokazali, ter tako sedeč, celi večer ostali. Radi te nepriljudnosti je ona gospa mnogo bridkih solz prelila . . . Je li so to bedarije! Samo bedak more kaj takšnega verjeti!“ — Ali čujte, kaj se je kesneje zgodilo: za leto dni razprl sem se s tem svojim prijateljem . . . On mi na to v svojem listu, v katerem se mi za prijateljstvo zahvaljuje, piše: vi, ki ste svojega strijca umo-

rili! vi, ki ste bili toliko nesramni, da ste spoštovanja vredno gospo razžalili itd. itd. . . . Da, da takšni so ti dobri prijatelji!“

Ostrodumov in Mažurina pogledala sta si v oči. „Aleksej Dimitrijevič!“ oglašil se je na jedenkrat Ostrodumov s svojim grmečim basom, da ustavi blebetanje Paklinovo, „iz Moskve došlo je pismo!“

Neždanov se je prestrašil, ter oči zamišljeno v tla vprl.

„Tako? — Kaj se piše v njem?“ — vprašal je naposled.

„Kaj naj piše! Ona,“ pri tej besedici namignil je z očmi proti Mažurini, „in jaz morava tja v Moskvo.“

„Kaj, tudi njo tja zovejo?“

„Tudi njo.“

„Čemu sta pa še po'em tukaj? Kakšen je uzrok?“

„E, uzrok? . . . Tega si lahko sam misliš . . . denarja nijmava.“

Neždanov vstal je raz postelje in k oknu stopil. „Koliko vama treba za potovanje?“

„Najmenj petdeset rubljev.“

Nastal je molk.

„Jaz zdaj denarjev nijmam,“ rekel je Neždanov s tihim glasom in s prsti na šipi na oknu bob-

nal; „toda . . . mogoče je . . . Jaz vama denarjev preskrbim. Ali imaš ti pismo?“

„Pismo? To ima . . . to je . . . se ve, da ga imam . . .“

„Kakšne skrivnosti pa imate, da jih jaz vedeti ne smem,“ oglašil se je Paklin. „Mar nijsem vreden vašega zaupanja . . . Ako vam tudi v tem, kar nameravate, ne morem povsem pritrditi . . . zavoljo tega nikakor ne smete misliti, da bi vas jaz izdal!“

„No . . . morda vender, nehoté!“ čul se je Ostrodumov bas.

„Niti hoté uiti nehoté. Evo, gospica Mažurina se mi je tako nasmijala, kakor bi dvojila . . . ali jaz vas zagotavljam . . .“

„Meni ni na kraj pameti ne pade se smijati,“ odgovorila je Mažurina ostro.

„Jaz vam pa rečem, gospoda moja,“ povzel je Paklin besedo, „vam nedostaje pravega instinkta, da bi svoje prave prijatelje od nepravih razlikovali! Kdor se jedenkrat smeje, o tem sodite, da ne more ozbiljen biti . . .“

„Ali morda nij tako?“ vzkliknila je zopet Mažurina.

„Vam, na priliko,“ nadaljeval je Paklin, ne da bi Mažurino pogledal ali jej odgovoril s kričečim

je postavil mestnega odbora ne pršaše v mestnej hiši za revne oskrbnika g. Komarja z mesečno plačo 20 gl. in se magistratu v tej zadevi narača, da se opraviči napram mestnemu zboru. Dalje se mestnemu magistratu narača, da gleda na to, da se za hrano bolnikov v mestnej hiši za revne ne porabi več kot dovoljena svota 1200 gl.

Šolski zaklad ima dohodkov 21.546 gl., stroškov pa 21.221 gl., tedaj ostane 325 gl., kateri se povrnejo mestnej blagajnici na račun mnozih posojil, katere je dovolila temu zakladu. Ta zaklad je od l. 1882 aktiven in sicer zaradi tega, ker more odslej tudi južna železnica plačevati za istega na davek razpisane 10% odstotke, kar znaša na leto nad 3000 gl. (To naj bi si vse občine, kjer ima južna železnica posestva ali poslopja, dobro zapomnile ter izterjavale od nje vse razne naklade za občine, šole itd., kajti plačati jih mora. Opomba uredništva.)

Proračun mestne blagajnice kaže dohodkov 141.473 gl., stroškov pa 138.206 gl., tedaj bode preostalo v blagajnici 2733 gl. Mestni odbornik g. Regali predlaga, naj bi se svota za desinficiranje namenjena znižala na 100 gl., ker je po nepotrebnosti raztrosenemu smradu uže v mnogih hišah več ljudi obolelo. (? Ur.)

Dalje nasvetuje g. Regali, da bi se v mestu bolje vzdrževala javna varnost in red posebno po noči, čemu dosedanje pičlo število policajev nij kos, da bi se isti za štiri može pomnožili. A oba predloga nemška večina zavrže. G. Regali predlaga, naj bi se napravila brv čez Gruberjev kanal, da bi prebivalci Hradeckyjevega predmestja, kateri morajo mestne davke plačevati ravno tako, kakor prebivalci mestnega trga v Ljubljani, dobili boljše in krajše zvezo z mestom, kar se zdaj še posebno priporoča zaradi bližnje klavnice. Pa tudi ta predlog bil je odbit, kakor je trdil poročevalec dr. Suppan z ozirom na to, da bi vlada napravo brvi ne odobrila, češ, da nij še zgotovljen glavni načrt za osušenje ljubljanskega barja.

Sklenila se je resolucija, naj se mestni magistrat sporazumi z deželnim odborom kranjskim, da slednji prevzame izdatne stroške za stanovanje viših oficirjev v Ljubljani, za katere ima v prvi vrsti skrbeti deželni zaklad.

Zaklad meščanske bolnice ima dohodkov 10.757 gl., stroškov pa 10.703 gl., tedaj preostaja 54 gl. Dohodki tega zaklada razdele se mej ubožane meščane. Dr. Suppan pa stavi v imenu finančnega odseka še predlog, naj se mestnemu magistratu naroči, da se sporazume z oskrbovalnim meščanskim odborom tega zaklada in potem poroča, bi le ne bilo koristno, da se poslopje „Bürgerspieltalsgebäude“, ali kakor ga narod imenuje, kresijsko

glasom: „vam je denarjev treba. Neždanov jih nijma . . . Dobro, jaz vam jih dam . . .“

Neždanov stopil je brzo od okna.

„Ne, ne, . . . čemu to? Jaz uže drugod novce dobodem . . . Saj tudi lahko nekoliko svoje penzije vzame . . . Ravno se spominam, kaj so mi še oni dolžni ostali. A čuj, Ostrodumov, pokaži mi pismo.“

Ostrodumov se iz začetka nij premaknil, kakor da poslednjih besed niti slišal nij; potem ozrl se je na vse strani, si zavihal blače, ter iz čevlja lepo zložen kos plavega papirja vzel, nanj, Bog vé zakaj, pihnil, ter ga Neždanovu izročil.

Ta prečital je pismo pazljivo, ter ga potem Mažurini dal. Ona vstala je raz stola, prečitala pismo, ter ga Neždanovu nazaj dala, akopram je Paklin bil roko za njim stegnil. Neždanov nij ničesar rekel, nego Paklinu list izročil. Tudi ta ga je hitro prebral in potem polahkoma na mizo del. Ostrodumov vzel je pismo, užgal veliko žvepljenko, potem pismo vsem pokazal in ga sežgal, da je samo nekoliko pepela ostalo, katerega je potem v peč vrgel. Za čas te procedure sedeli so vsi molče in gledali v goreč papir. V obrazu Ostrodumovem izražena je bila neka slovesna ozbiljnost. Neždanov izgledal je srdit, Paklin radoveden in pazljiv, a Mažurina izgledala je, kakor da je pri kakej svetej ceremoniji.

(Dalje prih.)

poslopje v Špitalskih ulicah proda, in se za kupnino nakupijo obligacije. Temu predlogu odločno nasprotuje g. Regali. On pravi: Hišo, katera po svojih prodajalnicah nese toliko obresti, je lahko prodati in za novce nakupiti obligacije. Le-te pa utegnejo priti kedaj, kakor smo to uže izkusili, ob veljavo in potem — ne bo ne hiše, ne denarja. To bi bilo tudi na škodo starim, onemoglim meščanom, ki dobivajo svoje borne krajcarje za življenje baš iz te hiše. Vsako društvo, katero ima le količkaj premoženja, kupi si nepremakljivega blaga, kar je mnogo več vredno, nego obligacije in tudi dosti sigurneje, le ljubljanskim meščanom naj se prodá še zadnje poslopje. Županov namestnik g. Fortuna misli, da, ako se ne proda posestvo, bode treba mnogo poprav. G. Horak tudi odločno ugovarja, da bi se prodalo to poslopje. Stoletja ga imajo uže meščani za svoja stara leta in zdaj naj bi se prodalo. Bivši župan Ambrož je govorniku pravil, v kakej nevarnosti je bilo meščanstvo ljubljansko, za bivanja Francozov v Ljubljani, da ne bi francoska vlada to hišo na svojo korist zaplenila. Poslopje se je jako obširno popravljalo za županstva dra. Coste in ne bode treba veliko žrtovati, da se zopet spravi popolnem v dober stan. Koliko časa morajo uže zdaj stari ubožani meščani čakati, da pride na nje vrsta, da dobe revno podporo, nekoliko krajcarjev na dan. Drugi čaka na smrt družega. Koliko slabše pa bode še potem, ako se to toliko najemnina donajajoče poslopje proda. Ne na prodajo nam je misliti, nego na to, da za svoje revne meščane še kaj nakupimo. Zaradi tega priporoča g. Horak, naj se misel o prodaji tega poslopja popolnem opusti. Tudi g. Doberlet, ud odbora za oskrbovanje meščanskega premoženja, nij za to, da bi se ta hiša prodala, sosebno zdaj ne, ko se je uže ustanovil stavbeni zaklad. Poročevalec dr. Suppan pa meni, da, ako se predlog odseka sprejme, še nij izrečeno, da bi se moralo poslopje tudi v istini prodati. Tudi dunajsko mesto prodalo je svoje „Bürgerspieltalsgebäude“ in zato nakupilo druge hiše, isto se tudi v Ljubljani lahko naredi in nij ravno treba kupovati obligacij. Predlog sekcije se potem z večino glasov sprejme, namreč naj magistrat poroča, ali se proda to poslopje, lastnina meščanov.

Ustanovni zaklad kaže v proračunu dohodkov 7630 gl. 92 kr., stroškov pa 7488 gl. 58 kr., tedaj je preostanka 142 gl. 34 kr. Dr. Suppan potem poroča o proračunu loterijskega zaklada ljubljanskega. Dohodkov je 68.923 gl. 24 kr., stroškov pa 67.914 gl. 15 kr., tedaj dobička za l. 1882 1009 gl. 9 kr. Klavnica ima čistega dohodka 7307 gl., tako da porabljeni kapital za napravo klavnice daje 4% obresti. G. mestni odbornik Peterca izjavi željo, naj bi se slaba tehtnica za malo živino kmalu popravila, da ne bodo prodajalci hodili drugam vagat živine. G. Regali se čudi, da je mestni odbor dovolil za dva hlapca v klavnici le 600 gl., zdaj pa so se nastavili štirje in veljajo 1000 gl., da je tedaj videti, da se mestni magistrat malo ozira na sklepe mestnega odbora. G. Regali nasvetuje, naj bi se dovolilo le 600 gl., a njegov predlog ne obvelja in se dovoli 1000 gl. za hlapce in se odobri tudi ves proračun mestnega loterijskega posojila.

Hiša g. Gorjupa na Rimskeji cesti vzame se do konca marcija 1885 še nadalje kot brambovska vojašnica v najem, ker mesto nijma nikakešne škode, kajti skrb za to vojašnico gre v prvi vrsti deželi, in mesto ima dobička še 15 gl. na leto. O noveji vojašnici ne vé se zdaj, kakor poroča dr. Suppan, ali se bode zidala za celi polk pešcev in štab, ali pa le za dva bataljona in štab. Treba bode še prašati natančneje vojno ministerstvo. Sklene se pa, da se posestvo Maroltovo takoj kupi, druga dva posestnika Babnik in Lukman pa sta obljubila, da ostaneta še v besedi za določeno kupnino dokler se stvar konečno reši. Sklene se dalje posestvo g. Jarneja Črneti le tedaj kupiti, če nekoliko od kupnine odjenja. Šolski odsek nasvetuje, naj bi se ustanovila štipendija za dobro vzgojenega učenca tukajšnje obrtno-napredovalne šole, da ide potem lahko na kako državno obrtniшко šolo. Gg. odbornika Horak in Regali nasvetovala sta, naj bi se

delalo na to, da se v Ljubljani ustanovi vsaj oddelek državne obrtne šole. Sprejel se je predlog, da se ustanovi štipendija s 25 gl. na mesec za učenca, če je isti Ljubljančan in se je dobro izšolal. Konečno poroča še dr. Suppan, da so se zadnje dni pregledale vse mestne blagavnice in da se je našlo vse popolnem v redu.

Domače stvari.

— (Slovensko gledališče.) Jutri zvečer igrala se bode v tukajšnjem deželnem gledališču igra „Na Osojah“, ljudski igrokaz v 5 dejanjih, po Mosenthalu poslovenil J. Ogrinec. Nadejamo se, da bode ljubljansko občinstvo popustilo uže jedenkrat ono malomarnost v obiskovanji slovenskega gledališča in se prav obilo udeležilo. Ne imejmo le vedno narodnost in jednake besede na jezici, pokažimo tudi v dejanji, da nam je res kaj za obstanek takih v prospeh omike toli koristnih zavodov. Beseda brez del je mrtva!

— (Iz Krškega) se nam piše: Naš župan, g. državni in deželni poslanec V. Pfeifer, je bil od tukajšnje občine pred nekaterimi leti uže častnim meščanom izvoljen, 31. m. m. mu je pa posebna deputacija mestnih svetovalcev (gg. Börmches, Jugovic Rupert) dotično častno diplomo izročila.

— (Ljubljanska čitalnica) naročila si je 11 iztisov celovškega „Mira“; jednega za sé, drugih 10 pa prepusti uredništvu, da jih brezplačno razdeli po Koroškem! Želeti je, da bi vse čitalnice posnemale patrijotičen ta vzgled!

— (V Ljubljani) je nabral g. dr. Franjo Štor 109 naročnikov na celovški „Mir“. Vsi ti naročniki prepuste naročene iztise uredništvu na razpolaganje. Slava!

— (Mrtvega otroka) je našel zadnji torek kmet na polji pri Gamelnjih. Otrok je imel težak kamen na ustih, tako, da mu je bila brada utisnena. Star utegne biti kakih šest tednov in zavrt je v lepo perilo.

— (Odlikovanje.) Vicekonzul gosp. Valentin Demšar, rojen blizu Škofje Loke, sme sprejeti in nositi turški Osmanié-red četrte vrste.

— (Koledarji.) Slovenske viseče koledarje za leto 1882 v velikem oktav-formatu, na finem papirju, lično tiskane, izdaje Blaznikova tiskarna ter so za urade, pisarne in občinske predstojnike jako pripravi. — Cena jim je 16. kr.

Deželno gledališče v Ljubljani.

V petek 6. januarja 1882.

Na Osojah.

Ljudski igrokaz v petih dejanjih, po S. H. Mosenthal-ovem „Der Sonnwendhof“ poslovenil J. Ogrinec.

OSOBE:

Monika, gospodinja na Osojah, vdova	gospdč. G. Nigrinova.
Valentin,	— — — — — gospod Danilo.
Tilen,	— — — — — gospod Hudorovič.
Mreta,	— — — — — gospa Gutnikova.
Micika,	— — — — — gospdč. Novakova.
Nežika,	— — — — — gospdč. A. Rusova.
Mati, kovašk pomagač, njen svak	— — — — — gospod Sršen.
Ana	— — — — — gospdč. M. Nigrinova.
Župnik v Zalóki	— — — — — gospod Rus.
Kotlar Šimenec	— — — — — gospod Kajzelj.
Cerkovnik	— — — — — gospod Samovič.
Otrok	— — — — — * * *

Vstopnina kakor po navadi.

Kasa se odpre ob 7/7. uri. — Začetek ob 7. uri zvečer.

Dunajska borza

dné 5. januarja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni državni dolg v bankovcih . . .	77	gl.	35	kr.
Enotni državni dolg v srebru . . .	78	„	45	„
Zlata renta . . .	94	„	30	„
1860 državno posojilo . . .	132	„	60	„
Akcije narodne banke . . .	847	„	—	„
Kreditne akcije . . .	348	„	60	„
London . . .	119	„	15	„
Srebro . . .	—	„	—	„
Napol. . .	9	„	43	„
C. kr. cekini . . .	5	„	60	„
Državne marke . . .	58	„	30	„

Komi,

z najboljšimi spričevali, želi službe v jednom večjem mestu. Cenjene ponudbe naj se pošiljajo pod naslovom A. K. upravništvu „Slovenskega Naroda“.

Razglas.

Pri srečkanji 80 lozov mestnega ljubljanskega posojila, ki se je po načitu dné 2. januarja 1882 vršilo, so bile vzdignene

Št. 71.339	30.000 gld.
" 47.563	2.000 "
" 68.549	500 "
" 70.137	500 "
" 13.037	500 "
" 59.697	500 "
" 33.724	500 "

z dobitko

Št. 2538, 2961, 4245, 5167, 6952, 8722, 9124, 9995, 11.205, 12.940, 14.703, 16.107, 16.217, 16.929, 19.401, 19.705, 19.717, 20.339, 21.700, 23.899, 24.097, 25.334, 27.313, 28.719, 29.305, 29.531, 30.240, 32.337, 33.591, 33.606, 34.175, 35.019, 35.500, 36.439, 37.040, 37.423, 37.643, 37.667, 38.672, 39.260, 40.027, 40.496, 43.347, 43.661, 44.632, 44.635, 44.862, 45.185, 46.614, 49.191, 51.329, 51.482, 51.850, 53.326, 55.607, 56.888, 57.187, 59.230, 59.500, 59.819, 62.045, 62.733, 67.056, 67.765, 68.497, 68.851, 68.959, 69.245, 69.634, 70.335, 70.831, 72.349 in 74.280, vsaka z dobitko 30 gld.

Od do zdaj vlečenih lozov št. 45.330 z dobitko 1500 gld., št. 26.163 z dobitko 600 gld. in št. 994, 999, 2204, 3060, 3575, 3783, 4683, 5540, 6528, 7978, 8064, 8715, 9542, 9645, 9728, 9739, 10.308, 11.785, 12.429, 13.702, 13.919, 14.957, 16.573, 17.191, 17.460, 19.897, 20.033, 20.925, 23.167, 23.487, 24.668, 25.608, 26.784, 28.029, 28.104, 31.068, 31.902, 32.542, 32.833, 44.907, 45.216, 45.810, 50.123, 51.091, 60.339, 61.140, 61.998, 70.380, 72.514, 72.752, 72.862, 74.766, 74.998, vsaka z dobitko 30 gld., še niso izplačane.

Mestni magistrat v Ljubljani,
dné 2. januarja 1882.

Župan: Laschan.

Na prsih in plućah bolehnim!

Gospodu **Jul. pl. Trnkoczyju**, lekarju v Ljubljani, na Glavnem trgu.

Zamán vporabljal sem pri kašlji in plućnih bolečinah razna sredstva, dokler nisem poskusil Vašega **soka iz kranjskih planinskih zelišč** à 56 kr., in z veseljem sem opazil zboljševanje. Blagovolite mi poslati še 3 steklenice.

Spoštovanjam Vaš udani
Josip Malešič v Sisku.
(713-2)

Lepe in po ceni

klobuke in čepke,

kakor tudi

kožuhovino

prodaja

(506-17)

Anton Krejči,

v Ljubljani, na kongresnem trgu na oglu gledaliških ulic.

kapljice za želodec,

priporočane od zdravniških avtoritet,

pomagajo takoj, če ima človek krč v želodec, migrēno, feber ščipanje po trebuhu, zaslinjenje, slabosti, če ga glava boli, če ima krč v prsih, mastno zgago. Telo se hitro sčisti. V bramorjih razpusti bolezensko tvarino, odvajajoč črve in kisline. Davici in tifusu vzamejo vso zlobo in vročino, če se zavživajo po 1/2 žličke vsako uro, ter varujejo nalezljivosti. Človeku diši zopet jed, če je imel bel jezik. Naj se poskusi z majhenim ter se prepriča, kako hitro pomaga to zdravilo, katero prodaja lekarnar **g. J. Svoboda** v Ljubljani, a flacon 30 in 50 kr. av. velj. (247-60)

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodec,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdelo sapo, napihnjenje, kislo podiranje, ščipanje, katar v želodcu, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnuš in bljuvanje, da glava ne boli (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v želodcu, preobloženje želodca z jedjo ali pijačo, črve, zoper bolezn na vratu, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar **C. Brady**, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane
35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna **Gabriel Piccoli**, na dunajski cesti; lekarna **Josip Svoboda**, na Prešimovem trgu. V Novem mestu: lekarna **Dom. Rizzoli**; lekarna **Josip Bergmann**. V Postojni: **Anton Leban**. V Gorici: lekarna **A. de Gironcoli**. V Ajdovščini: lekarna **Michael Guglielmo**. V Celju: lekar **J. Kupferschmid**. V Kranju: lekar **Drag. Šavnik**. V Kamniku: lekar **Josip Močnik**.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisnene besede: **Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal** — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko spravljenost varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nimajo teh znakov istinitosti, naj se zavrzijo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučaj takoj naznani, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (487-18)

Razpis službe kapelnika

z letno plačo 500 gl., oziroma po zmognosti 600 gl. Prosilci imajo dokazati popolno izurjenost v godbi s plehnimi instrumenti in na gosli, kakor tudi zmognost izuriti novo civilno godbo in pevski zbor. Prosilec mora biti trdnega značaja in znati vsaj jednega slovanskih jezikov.

Prednost imajo oni, kateri so razen tega zmogni tudi v igri na glasovir in orgle.

Prošnje dobro dokumentovane naj se vložijo pri **županstvu v Tolminu** do **20. januarja 1882.**

Županstvo.

(2-3)

Dr. Pattisonova

vata proti protinu

tako zmanjša in hitro ozdravi

(579-7)

protin in revmatizem

vsake vrste, kakor: obrazne, prsne, vratne in zobne bolečine, protin v glavi, rokah ali v kolenih, trganje po udih, bolečine v hrbtu ali na ledji.

V zavitkih po 70 kr. in polzavutkih po 40 kr. se dobi pri **Trnkoczyju**, lekarna „pri samorogu“ v Ljubljani.

Začetek letošnjih predpustnih veselje

napravi

(10)

kegljački zavez „Edinost“,

ki priredi 7. t. m. v vrtni dvoravi **Šrajnarjeve pivnice** zaključeni venček.

Cvet zoper trganje,

po dr. Maliči, (335-15)

je odlično najboljšo zdravilo zoper **protin** ter **reumatizem**, **trganje po udih**, **bolečine v križi** ter **zvečih**, **oteklino**, **otrpelost** v **leste** itd., malo časa če se rabi, pa mine popolnoma trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo **„cvet zoper trganje po dr. Maliči“** s **zraven stajecim znamenjem**; 1 steklenica **50 kr.**, pravega prodaje samo lekarna „pri samorogu“ **J. pl. Trnkoczyja** na Mestnem trgu št. 4 v Ljubljani.

Pustni krofi

vsak dan frišni in fini

dobé se v

Winterjevej sladčičarni

(na Prešimovem trgu).

(7-1)

Mineralno-voščene sveče,

katero se pri **pogrebih** vporablja, se dobijo prav po nizkej ceni, in sicer: Kilo 1 gl. 50 kr., pol k. 75 kr., 1/4 k. 38 kr., 1/8 k. 20 kr. — Za obile naročbe se priporoča s spoštovanjem

Th. Tollazzi
v Logatci.

(11-1)

Odpretje gostilnice.

Naznanjam svojim čestitim gostom in slavnemu občinstvu ljubljanskemu, da sem zopet otvoril

v svojej hiši, v Štepanovej vasi pri Božjem grobu

gostilno

in vabim stare prijatelje in občinstvo k mnogobrojnemu obisku.

Z odličnim spoštovanjem

Anton Povše, po domače **Štraus**,
posestnik.

(6)

J. BUZZOLINI,

charcutier in trgovec z delikatesami,

naznanja slav. občinstvu, da je odprl

na Mestnem trgu št. 11, zrayén lekarni g. Birschtza,

trgovino z delikatesami.

Vedno je dobro in frišno pripravljeno: **Grški prsut**, **ogrski prekajeni** in **paprika špeh**, **ogrski in veronezke salame**, **fini Morta dela**, **kranjske in druge vrste klobase**, **prava ogrska mast**, **pravi emendolski sir**, **fini grojzer sir**, **parmazan**, **gorgonzola**, **holandski in svačenski sir**, **kvargelj** iz **Olumca**, **francoski in angleški ženf**, **Sardin di Nantes**, **tozina v olju**, **ruske sardine** itd. itd.

Obetam, da bodem slav. občinstvu vedno postregel s frišnim in dobrim blagom in se priporočam za mnoga naročila.

Spoštovanjem

J. Buzzolini,
trgovec z delikatesami.

(726-3)

Pomada, vsled katere lasje rastó.

(Po prof. dr. Pytha.)

Shranite to naznanilo, ker se redko objavi.

Pojasnilo: Mnogo tisoč vzletno **prehvaljenih sredstev za lasje** je razširjenih v trgovini, da kupec oziroma potreben, skoro več ne vé, katero bi kupil in tako, malo da ne izgubi zaupanje do vseh teh sredstev. Kar se tiče slednjega, moram mu **popolnoma pritrditi**, kajti bilo bi to, vodo v Savo nositi, ko bi kakega plešča podobno vablivo naznanilo zapeljalo, tako drago **čudesno sredstvo za lasje** sam poskusiti (kar se čestokrat zgodi) in si domisljivati, s tako mažo uže pred mnogimi leti z **lasno koreninico** brez sledno izpale lasje zopet **pricarati**.

Kakor ne more izkorenineno drevo **roditi sadu**, jednako tudi iz lasnega temena, kojemu so izpale **lasne koreninice**, ne morejo rasti zopet lasje.

Nasprotno pak nij nemogoče, vsled **umne rabe** kakega pomočnega sredstva za lasje **ubraniti**, da **slednji ne izpadajo**, ampak tudi **rasti las** tako **ojačiti**, da se zopet **pojavi** v prejšnji **jakosti** in **rastu**, če le trohica las še tle na glavi.

Ta učinek ima tedaj prof. dr. Pythajeva **pomada za rast las**, **najboljše sredstvo**, **zaprčiti izpadanje las** in **ojačiti temen**, ob jednom lasem podeli lep lesk, ohrani je še v poznej starosti in rabi gotovim uspehom tisočerm.

Za daljšo dobo je cena 1 lončku **60 kr.**, a se **prava** dobiva le v „**samorogovej**“ lekarni

Jul. pl. Trnkoczy-ja

v Ljubljani, Mestni trg št. 4.

V zalogi so še: **Olja za lasje**, **pomočki za barvanje las**, **pomade**, **rudečila** (lepotičja), **najfinejši pariški prašek za dame** à 30 in 40 kr. itd., dalje **ceniki brezplačno**.

Odličnim spoštovanjem

Jul. pl. Trnkoczy,
lekar.

(9-1)